

dragende, der er indkommet fra de danske Hattemagere, viser, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er. Er der noget, der maa siges, saa er det, at dette er et Haandværk, der ikke fortjener at gaa under, og saa synes jeg, at der var nogen Anledning til at søge at opbjaelpe det. Her er imidlertid et Andragende; de Herrer have set, hvad det indeholder, men Udvalget har alligevel intet Endringsforslag stillet. Der er ligeledes et Andragende fra danske Cigarmagere og Tobakspindere. I det Andragende ville de Herrer af det høje Ting kunne se, at de Betragtninger, der gjordes gældende her ved 2den Behandling, vare aldeles forkerte; de Herrer ville kunne se, at 5000 Arbejdere, der for Øjeblikket ere beskæftigede ved Cigar- og Tobaksfabrikationen her i Landet, ville for Fremtiden faa en langt ringere Løn, saafremt det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling kommer til at gælde, og saafremt vi dog skulle være i Stand til at kunne optage Konkurrencen med Ulandet. Om det er Maaden at lette Arbejderne Ugangen til bedre Vilkaar, skal jeg ganske henstille, men det tyder i hvert Fald paa, at det ikke passer ganske, hvad der blev sagt ved 2den Behandling, at vi ikke paa den Maade vilde hjælpe Arbejderne, men at de Benge gif i Fabrikantens Lomme. Naar de Herrer have opmærksomt læst Andragendet igennem, saa ville de se, at Hovedparten af det Overskud, der her fremkommer i Told, gaar til Arbejderne, og at borttages det, er det det samme som at trykke Arbejdslønnen betydeligt længere ned, end den er for Tiden, tilmed paa en saadan Lutsusartikkel, som Tobak dog er, og der skulde man dog tro, at det høje Ting vilde være med til at bibeholde den Told, der er foreslaet. Endelig er der fra Skræddernes eller fra Herrekonfektionsforeningens, altsaa fra Skræddernes Side indkommet et Andragende. Naar de Herrer have læst det Andragende og set, hvilken Prisforskjel der er mellem Ulandet og her, vil det ogsaa staa klart for dem, at det, som det blev udtalt her ved anden Behandling, havde sin store Betydning at beholde Forhøjelsen af disse enkelte Grene, hvor Ulandet ellers er i Stand til at trykke Arbejderne yderligere ned. Dette kan ogsaa passende belyse Sandheden af den Udtalelse, der fremkom fra min ærede Standskælle, der fremhævede, at han vilde ikke have Told paa Lutsus, fordi Arbejderne derved bleve affaarne fra at forstaae sig Lutsusvarer. Man ser her et nyt Bøvis for, at det ikke er Arbejderne, der komme til at betale den Told, som bliver lagt paa disse forfællige Ting, idet Arbejderne nemlig ikke

forbruge disse Lutsusvarer, men set fra det ærede Medlems Standpunkt kan det jo forsvares, for saa vidt han mener, at de skulle være ligestillede og have lige Ret og Udgang dertil. Der staar i Skræddernes Andragende netop, at Arbejdslønnen er betydelig lavere paa Steder som i Breslau og Stettin, og skulle de danske Konfektionister ty til en saadan Nedsættelse, vilde det være det samme som at bringe Nød ind i mange Hjem og true enligstillede Kvinders Eksistens, og tilmed udføres Arbejdet paa Tider af Naret, hvor der ellers ikke er Arbejde. Det forekommer mig, at et saadant Andragende, fremkommet fra Jagmænd, taler tydeligere end mange Ord her i Salen, og jeg skal derfor af flere Grunde ikke gaa ind paa Sagen. Det vil vel vanskeligt kunne lykkes mig at overbevise det høje Tings Flertal om Nødvendigheden af at gaa yderligere for Øjeblikket. De Herrer have som Regel taget deres Stilling til Sagen, og naar Forslaget kommer ned til det andet Ting, vil det vel jagtens undergaa saadanne Forandringer, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) udtalte, naar han sagde, at han var vis paa, at der kom ikke den Slags Positioner ind som Cement og Gips. Der kommer vel desværre mange andre Positioner ud af Forslaget, som Haandværk og Industri nødig se taane ud deraf. Det skal jeg ikke dvæle længere ved her, men vil kun sige, at for saa vidt det mere og mere gaar op for den høje Rigsdag, at det er nødvendigt at gøre noget for at skaffe Beskæftigelse til Arbejderne, og at det er nødvendigt at gøre det paa en saadan Maade, at de blive i Stand til paa en taalelig Maade at føre deres Eksistens, vil det ogsaa erkendes som nødvendigt ikke at horkaste Toldbeskyttelsen og ikke at tro, at det Forslag, som nu foreligger, er i den Grad beskyttelsesvenligt. Den højterede Finansminister sagde jo saaledes, at Publikum tror, at dette Forslag gaar udelukkende ud paa Beskyttelse, medens det tager alle mulige andre berettigede Hensyn, og for saa vidt Landbruget tror, det bliver det

Formanden: Jeg tror, den ærede Taler glemmer, at det er kun Endringsforslagene, der ere for til Behandling. De Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkommer med, passer ikke paa Endringsforslagene, men paa Behandlingen af Sagen i sin Helhed. Det maa det ærede Medlem have i Erindring.

Stilling: Undskyld, som ung Medlem vidste jeg ikke andet, end at man ved